

LANGE HALEN

Lange balen

Jaelle van Maastricht

Uitgeverij Proefkonijn
Tilburg
2018

Coverontwerp: Jauke Smeets

ISBN: 9789402177725

© 2018 bij de individuele auteurs

De geboortenis

Als het verhaal zich zou afspelen in de tegenwoordige tijd had vader Sjef whatsappend en instagrammend aan de keukentafel gezeten. Het gezin bestond toentertijd uit zes familieleden. Vader Sjef, Moeder Netje, drie dochters en poes vuurhoutje. Toen Toine ter wereld kwam was de hele familie aanwezig. Moeder Netje bezorgde steunend en kreunend een nieuw wezen aan de wereld. Giselle, Jaelle, en oudste dochter Dorrie zagen voor de eerste keer een geboorte. Voor vader was het niet de eerste keer. Hij was redelijk ongeduldig terwijl hij bij het vuur zat en wachtte.

De reden waarom hij zich zo voelde was omdat zijn vrouw er zeker van was dat er weer een dochter geboren zou wou worden. Na drie dochters had hij zijn hoop gezet op een zoon, maar het voorgevoel van Netje bleek elke keer te kloppen. Echter verbaasde het ieder toen de jongen op aarde kwam. Terwijl Giselle, Jaelle en

Dorrie teleurgesteld waren omdat zij liever een zusje wilde, slaakte Sjef een kreet van vreugde toen hij zag dat er een wormpje te zien was. Moeder was blij voor Sjef. Eindelijk de zoon waar hij zo op wachtte. Na het hele gebeuren werd het baby'tje stevig ingepakt en aan papa gegeven. Het wezentje zei niks maar keek naar papa.

Vader pakte hem vast en wist gelijk zijn naam: Toine. Toen hij dit uitsprak richting zijn vrouw en dochters stootte hij op een groot verzet. De meiden hadden onderling afgesproken dat het baby'tje Taansje zou gaan heten. Na een flinke discussie wisten ze de gulden middenweg te vinden; Twan.

Voor de meiden was het moeilijk te accepteren dat er een jongetje in het gezin zou komen. Moeder, Giselle en Jelle baalden als een stekker. De kamers waren roze geverfd en ook het speelgoed, waarvan ze dachten dat het hergebruikt kon worden, vielen allemaal in het niet. De drie dames behandelden Twan als een meisje. Hij sliep in een roze kamer en ze lieten hem met poppen spelen. Als Twan alleen op zijn kamer zat, in het gezelschap van zijn drie muizen die geen schrik hadden van al het roze om hen heen, overdacht hij de zonden van zijn zussen. Als de kat van moeder kwam vlogen de muizen gauw weg en besloot Twan zijn zussen gelukkig te maken en te houden door zich als een meisje te gedragen. De eerste, vader uitgezonderd, die accepteerde dat Twan een

jongetje was, was Dorrie. Zij zag hem zitten in zijn roze kleertjes, verkleedde hem en nam hem mee naar het bos waar hij kon spelen en ravotten en zichzelf mocht zijn. Vader was vaak aan het werk waardoor Dorrie en Twan een mooie band opbouwden.

Karmen Egeric

De eerste schooldag

Twan had de nachten afgeteld voor hij voor het eerst naar school mocht. Sjef was trots op zijn enige zoon en kon zijn geluk niet op, daarom ook liet hij veel toe van Twan, waardoor Twan vaak de grenzen opzocht, maar deze eerste schooldag zou Twan zich op zijn paasbest gedragen. Helaas verliep het toch wat anders. Twan mocht zijn mooiste paarse trui aan en zijn lievelingsspijkerbroek.

Hij werd liefdevol opgevangen door juf Ine en mocht als eerste kiezen in welke hoek hij wilde spelen. Twan kon kiezen uit de bouwhoek, poppenhoek, leeshoek, knutselhoek, of een werkje uit de kast. Omdat Twan nog nooit had gebouwd of met Lego of iets dergelijks had gespeeld wist hij niet goed wat hij daarmee aan moest. Hij kende het spelen met poppen goed, omdat hij thuis met zijn zussen ook altijd met de poppen speelde. Zonder enige twijfel koos hij voor de poppenhoek en